

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2Nt/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011686
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123011686.4

Uznesenie

Okresný súd Trnava senátom v zložení z predsedu senátu Mgr. Mária Pohorelského a prísediacich A. O. D. a L. O. R. v konaní o návrhu odsúdeného: O. J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania, postupom podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí v Trnave 19. marca 2024

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného O. J. A., nar. XX.XX.XXXX v B., V. L. F., bytom N. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, z 05.05.2023 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/8/2016 zamietá, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený O. J. A. doručil tunajšiemu súdu 5. mája 2023 návrh na povolenie obnovy konania. Návrh v podstate odôvodnil tým, že bol v prvom konaní odsúdený rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/44/2012 z 30. mája 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/111/2013 zo 4. decembra 2014 na trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a v druhom konaní rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/8/2016 z 21. augusta 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/125/2018 z 1. októbra 2019 na trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov. Novou skutočnosťou je jeho doзнание viny, pre ktoré sa rozhodol po prehodnotení svojho postoja k ním páchanej drogovej trestnej činnosti, pričom ju páchal dlhodobo vo veľkom rozsahu už dávno pred spáchaním predchádzajúceho skutku ako člen organizovanej alebo zločineckej skupiny spolu s viacerými osobami a to neustále a neprerušene od leta roku 2007 až do 17. júna 2015, keď bol zadržaný.

Na verejnom zasadnutí obhajca uviedol, že odsúdený trvá na podanom návrhu a odsúdený predniesol návrh na povolenie obnovy konania v celom znení jeho písomného vyhotovenia. Súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, svedkov - V. G., O. Š.Í., H. Z. a prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 34T/8/2016-458 z 21. augusta 2018 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tos/125/2018 - 524 z 1. októbra 2019.

Odsúdený vypovedal, že nechce nijako doplniť svoj návrh.

Svedkyňa V. G. okrem iného uviedla, že vie z telefonátov, z počutia aj od odsúdeného, že chodil pre niečo s O. R. do A. niekoľkokrát do mesiaca. Odsúdený mal u seba vždy viac peňazí. List odsúdeného pre O. R. odovzdala O. Š. a O. R. poslal po O. Š. 2 000,- eur na advokátov.

Svedok O. Š. okrem iného uviedol, že list odovzdal dlžníkovi, ktorý si to najprv chcel vybaviť s odsúdeným sám, no neskôr došlo k osobnému stretnutiu aj v prítomnosti pani G. na pumpe Z. v Z., kde im dlžník odovzdal hotovosť 2 000,- eur pre odsúdeného.

Svedok H. Z. okrem iného uviedol, že vie o tom, že odsúdený má dva rozsudky nezávislé od seba, čo sa týka drogovej trestnej činnosti. Odsúdeného začal vnímať asi v roku 2009 alebo 2010, že sa pohybuje v drogovom biznise. S odsúdeným nepracoval priamo on, nepozná ho, spolupracoval s ním jeho vtedajší spoločník. Niekedy zabezpečoval tabletky jeho spoločník, ktoré mu odovzdával a myslí, že párkrát padlo meno odsúdeného, že sú od neho, ale nijako sa nekontrolovali a nevypytovali, kto má aký zdroj alebo koho.

K výsluchom svedkov odsúdený v podstate uviedol, že od augusta roku 2012 do februára 2015 pravidelne chodieval s O. R. alebo O. R. sám do A. pre prekurzory za jeho kontaktom. V skutočnosti malo ísť o pokračovací trestný čin páchaný od roku 2007 do júna 2015, teda podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona sa trestnosť všetkých týchto čiastkových útokov, ktorými sú skutok z 9. novembra 2010 a posledný zo 17. júna 2015 a taktiež nekonečné množstvo skutkov medzi nimi, má posudzovať ako jeden trestný čin.

Z odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že odsúdenému bolo za skutok spáchaný 10. novembra 2010 právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 vznesené obvinenie 5. apríla 2011.

Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 34T/8/2016-458 z 21. augusta 2018 uznal odsúdeného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 a uložil mu ďalší trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov a štyri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci - finančná hotovosť vo výške 760,- eur a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. Zo skutkovej vety vyplýva, že odsúdený si v nezistenom čase a na neznámom mieste neoprávnene zaobstaral a následne až do 14:55 hod. 17. júna 2015 pri sebe v čiernej kapsičke prevesenej cez rameno prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmerov 16 x 10 centimetrov, ktoré obsahovalo 134,2 gramu metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 71,3 % hmotnostných, obsahujúce 95,7 gramu absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 391 obvykle jednorazovým dávkam drogy a hodnota takto zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu 4 697,- eur, hoci bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 2T/44/2012 z 30. mája 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/111/2013 zo 4. decembra 2014 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 6To/125/2018 - 524 z 1. októbra 2019 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a odsúdenému uložil ďalší trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava v konečnom návrhu uviedla, že všetky argumenty odsúdeného, vrátane jeho priznania, nie sú okolnosťami podľa § 394 Trestného poriadku a navrhla zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania ako nedôvodný. Zvýraznila, že sa nestotožňuje s názorom odsúdeného, že ním uvádzané skutky tvoria pokračovací trestný čin.

Obhajca JUDr. Gabriel Stanislavský uviedol, že dôvodom podania návrhu bolo aj je odstránenie nedostatkov v skutkovom zistení právoplatných rozhodnutí, keďže podľa jeho presvedčenia ako i odsúdeného príčiny týchto nedostatkov - nové skutočnosti a dôkazy vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodných rozhodnutí. V návrhu, ďalších písomných dôkazoch a v ústnych vyjadreniach sú uvedené všetky skutočnosti, ktoré by mali smerovať k tomu, že súd vyhovie návrhu, zruší napadnuté rozhodnutia a v celom rozsahu alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný.

Odsúdený uviedol, že podľa jeho názoru mnohé skutočnosti, ktoré uviedol, jednoznačne odôvodňujú povolenie obnovy konania a to z toho dôvodu, že na základe týchto skutočností by ho súd v pôvodnom konaní odsúdil úplne inak alebo posúdil trestnosť jeho konaní, ako mu je kladené aj v jednom aj v druhom rozsudku. Nejedná sa o nejaké banálne skutočnosti, ale ide o omnoho závažnejší spôsob aj rozsah drogovej trestnej činnosti, na ktorej sa podieľalo množstvo ďalších osôb ako jeho spolupáchatelia, o ktorých existovali alebo aj stále prebiehajú trestné konania v tejto súvislosti, čo je možné preveriť, nejde o nejaké vymyslené skutočnosti. Napokon priami svedkovia potvrdili skutočnosti, ktorými odôvodňuje svoj návrh.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 ods. 1 Trestného poriadku obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Podľa § 397 ods. 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Trestný poriadok upravuje obnovu konania ako jeden z mimoriadnym opravných prostriedkov, ktorým možno napadnúť len právoplatné rozhodnutia súdu a prokurátora vymedzené v § 394 ods. 1, ods. 2 a ods. 3. Pripadné povolenie obnovy konania je závislé od splnenia podmienok uvedených v predmetnom ustanovení. V prejednávanej veci bol návrh na povolenie obnovy konania podaný oprávnenou osobou (odsúdený), smeroval proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je obnova konania prípustná (rozsudok) a súčasne nešlo o obnovu konania v neprospech odsúdeného (Trestný poriadok v § 395 v určitých prípadoch vylučuje obnovu konania v neprospech odsúdeného), preto zo strany súdu nedošlo k odmietnutiu podaného návrhu na povolenie obnovy konania v zmysle § 399 ods. 1 Trestného poriadku. V nadväznosti na uvedené súd príslušný podľa § 397 ods. 2 Trestného poriadku prejednal a rozhodol o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí v súlade s § 402 ods. 1 Trestného poriadku po náležitom vykonaní dokazovania rešpektujúc dôkazné návrhy jednotlivých procesných strán.

Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je akýmsi tretím opravným prostriedkom (odvolanie, dovolanie), v rámci ktorého by bol súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený preskúmať predchádzajúce trestné konanie (tobôž nie trestné konanie vedené na inom súde) z hľadiska prípadných hmotnoprávných alebo procesných pochybení alebo opakovane vyhodnocovať a posudzovať dôkaznú situáciu. Podmienky na povolenie obnovy konania sú striktné dané v spomínanom ustanovení § 394 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, čo bol aj prípad prejednávaneho návrhu odsúdeného, musia byť súčasne splnené dve podmienky. Prvou podmienkou je, že musia vyjsť najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Druhou podmienkou je, že musí ísť o také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Z uvedeného vyplýva, že nové skutočnosti alebo dôkazy musia byť tak závažné, že sú spôsobilé prelomiť zásadu právnej istoty a nezrušiteľnosť a nezmeniteľnosť

právoplatného rozhodnutia súdu. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že z právnej úpravy dotýkajúcej sa obnovy konania nevyplýva, že by na povolenie obnovy konania postačovalo naznačenie existencie alebo možnosti existencie skutočností a dôkazov, ktoré nevyplývajú súdu najavo v pôvodnom konaní a ktoré môžu odôvodniť iné rozhodnutie vo veci. Práve naopak, povolenie obnovy konania bude možné a zákonné len za veľmi výnimočných okolností.

V danom prípade je to evidentne zásluhou odsúdeného, že súdu neboli známe úplne všetky skutočnosti, ktoré v písomnom návrhu aj počas svojich vyjadrení na verejnom zasadnutí prezentoval. Už z odôvodnenia samotného návrhu odsúdeného vyplýva, že tento počas výkonu trestu odňatia slobody prehodnotil svoj postoj a za novú skutočnosť označil jeho priznanie sa. Odsúdený v pôvodnom konaní popieral spáchanie skutku a okrem iného označil príslušníkov Policajného zboru za tých, ktorí manipulovali s dôkazmi a zariadili, aby bol obvinený z páchania drogovej trestnej činnosti. K zadržaniu odsúdeného došlo po tom, ako Okresný súd Pezinok vydal príkaz na dodanie odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený dobrovoľne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil. Nemožno pričítať na ťarchu súdu ani orgánov činných v trestnom konaní, že odsúdený po právoplatnom skončení trestného konania zmenil postoj k spáchanej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne potrestaný. Odhliadnuc od toho, či priznanie odsúdeného možno považovať za novú skutočnosť, nové skutočnosti a nové dôkazy by mali odôvodniť iné rozhodnutie o vine. V tomto konaní však bola na verejnom zasadnutí oboznámená odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, z ktorej vyplynulo, že v roku 2011 bolo odsúdenému vznesené obvinenie za skutky, ktoré predchádzali ďalším protiprávnym skutkom odsúdeného a aj sám odsúdený uvádzal, že od augusta 2012 do svojho zadržania v roku 2015 (17. júna) pokračoval v páchaní trestnej činnosti, z čoho je zjavné, že došlo k prerušeniu súbehu a tým pádom by z právneho hľadiska nemohlo ísť o iné posúdenie skutkov inak, ako tomu bolo. Inak povedané, ak odsúdený vo svojom návrhu, ústnych vyjadreniach na verejnom zasadnutí a v konečnom návrhu tvrdil, že jeho protiprávne konanie by malo byť posudzované podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona ako pokračovací trestný čin, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na takéto posudzovanie konania odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky.

Pokiaľ ide o návrh obhajoby na zrušenie rozhodnutí, ktoré boli vydané, odsúdený sa návrhom na povolenie obnovy konania môže domáhať len povolenia konkrétneho konania (v tomto prípade konania 34T/8/2016 na Okresnom súde Trnava), preto ak by došlo k povoleniu obnovy konania, bolo by zrušené len rozhodnutie, ktoré bolo vydané v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde, teda rozsudok č. k. 34T/8/2016-458 z 21. augusta 2018 a uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tos/125/2018 - 524 z 1. októbra 2019. Prípadné povolenie obnovy konania by teda nemalo žiadny dopad/vplyv na právoplatne skončené konanie Okresného súdu Pezinok (2T/44/2012), to by bolo možné až v prípade povolenia obnovy konania tunajšieho súdu.

Podľa názoru súdu nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania a z toho dôvodu bol návrh odsúdeného z 5. mája 2023 na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí zamietnutý.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia Okresnému súde Trnava. Sťažnosť má odkladný účinok. O sťažnosti rozhodne Krajský súd v Trnave.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.